

KEDVES KINGA!

Nagyon sok boldog születésnapot kívánok Neked erőben, egészségben, szép családdal, az Érted rajongó, Téged, szakmai érdemeidet maximálisan elismerő közönséged körében!

Mindezt teljes mértékben megérdemelted, és mindmáig, remélhetőleg még a jövőben is nagyon sokáig arra törekszel, hogy ezt megérdemeld. Óriási elismeréssel adózom Előtted!

Még tisztán emlékszem, amikor 1991-ben a legelső nyíregyházi Alkalmazott Nyelvészeti Konferencián személyesen is találkoztunk, bár nevedet természetesen már korábban is jól ismertem. A fiatal jövevényt akkor biztatással, szeretettel fogadtad, már ezzel is mintegy erőt adva a későbbi tevékenységemhez, amely a mai napig életem meghatározója. Valahol már akkor „pályára állítottál”, talán nem túlzás kijelentnem, hogy „determináltad a sorsom”.

Szívből köszönöm Neked azt, hogy 1992-ben a Miskolcon, az akkori Bölcsészettudományi Intézetben belül megalakult, mindössze négy fős Alkalmazott Nyelvészeti Tanszéked csapatába bevettél, nagyon szép éveket kezdtünk azzal. A reményteljes kezdetet 1993-ban rögtön folytattuk az általunk megrendezett Alkalmazott Nyelvészeti Konferenciával. Fiatalok és lelkesek voltunk, vártuk táblával a vendégeket az állomáson, ültünk a kollégiumok recepciójánál, hogy az érkezőket regisztráljuk, mindent nagyon igyekeztünk megtenni azért, hogy kedves vendégeink szép emlékeket örizhessenek meg a mi – akkor még kis – konferenciánkról. (Soha nem felejttem el, mennyit emlegettük a későbbiekben Soproni András kollégánkkal, hogy a Szemere Bertalan Szakiskola kollégiumában az érkezése estéjén gratuláltam neki a születésnapja alkalmából. Éppen aktuális volt.)

Szép emlékeim közé tartoznak a rendszeresen, hetente megtartott értekezleteink a későbbi miskolci Modern Filológiai Intézetben. Mindig figyelmesen hallgattál minket az aktuálisan felmerülő kérdésekről, problémákról, és hasznos tanácsokkal láttál el. Ezek valóban tanácsok voltak, soha nem főnöki utasítások. Én ezt az egyéniséged egyik legfőbb erényének tekintem.

Sajnos, részese voltam a közös munkánk során pár rossz percednek/percünknek is, de akkor is csodálatos, mekkora lelki erővel tudtad azokon túltenni magadat, hogyan tudtál közénk újra és újra kedvesen mosolyogva visszatérni, mintha mi sem történt volna.

Mert a mosoly! A mosoly, a kedvesség, az elfogadás az, ami teljes mértékben sajátod, ami Téged tökéletesen jellemez. Elfogadó, kedves, megértő, segítőkész, akit bírálataiban, kritikáiban is csak a jó szándék, és a másik jobbra tétele vezérel. Valószínű, hogy ez a tökéletes kolléga, vezető és tanár legfontosabb jellemzője. Hiszen biztos, hogy Te sem tudnád megmondani, hány tanítvány nőtt ki a kezeid alól a különböző képzetek keretében a különböző városokban. De egy dologban mind-

nyájan biztosak lehetünk: ezek a tanítványok mind őszinte szeretettel, megbecsüléssel és elismeréssel gondolnak vissza Rád. És ez egy pedagógus számára csodálatos érzés!

Két fiad született, de joggal feltehető talán a kérdés, hány „gyermeked” is van valójában? Hiszen mi, legtöbb kollégámmal valahol szintén a gyermekeidnek érezhetjük magunkat. Hálas gyermekeknek mindazon jóért, odafigyelésért, támogatásért, amit kaptunk Tőled. Köszönetet ezért csak úgy mondhatunk, hogy időről időre elbeszélgetünk Veled, találkozásainkkor érezheted a Feléd irányuló szeretetünket, megemlékezünk születésnapjaidról.

Örömmel tölt el minket, hogy újra és újra tapasztalhatjuk, Belőled változatlanul a megszokott elegancia, derű és fiatalosság árad. Neked csak születésnapod van, korod ehhez nincs. Az élet és a tudomány színpadán kortalan és csodás jelenség vagy, és szívből kívánom, hogy még az lehess nagyon-nagyon sokáig!

*Dr. Salánki Ágnes
egyetemi docens*